

jeg vil kalde et siciliansk tilbud – man får fra formidlingen, så mister man sine dagpenge.

Derfor bør der også være en ret for den enkelte arbejdsløse til at sige fra, hvis det, vedkommende bliver tilbudt, synes meningsløst, sådan at man kan få lavet et alternativt forslag til handlingsplanen. Er det ikke Socialdemokratiets opfattelse, at det er den vej, vi skal gå?

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Socialdemokratiet siger, at der er brug for at lave om på aktiveringens. Det er jeg enig i.

Jeg har her et eksempel fra Aalborg ud af mange. Det handler om en, der har været arbejdsløs i den periode, regeringen har siddet. Hans aktivering er foregået ved, at han har været i jobtræning i kommunen med haveservice. Så kom han i haveservice en gang mere. Så kom han i haveservice en gang mere. Haveservice en gang mere. Haveservice en gang mere.

Så var han ved at falde ud af dagpengesystemet. Så fandt kommunen lige pludselig et ordinært job som pedelafløser, og så kunne han blive pedelmedhjælper. Så blev han igen arbejdsløs. Hov, så skulle han i jobtræning i sit eget arbejde som pedelmedhjælper. Og så kom han igen i ordinært job som pedelmedhjælper. Så fyrede kommunen ham igen, fordi han igen havde fået dagpengen. Og så hedder det jobtræning, haveservice, jobtræning, haveservice.

Det er altså udmøntningen af den arbejdsmarkedspolitik, som regeringen er så stolt af, og som er baseret på ensidigt samarbejde med Venstre og De Konservative.

Derfor er mit spørgsmål til Socialdemokratiet: Har man stadig væk tænkt at pantsætte sig fuldstændig til Venstre og De Konservative, når man diskuterer den fremtidige aktiveringspolitik?

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Til hr. Ole Sohn: Når vi diskuterer et kompetenceløft, og hvor reelt det kan være, er vi helt enige i opfattelsen af, at en hyldevarer er et dårligt udtryk, men når vi taler om uddannelse, så er der jo ud over det, vi i dag opfatter som aktivering, også en lang, lang række andre ting. Der er uddannelsesorlov, der er hele VEU-siden, og der er mange andre forskellige muligheder for at blive opkvalificeret.

Men det generelle er, at de folk, vi har, som går ledige her, jo er nogle, der skal skifte spor, og derfor er der måske meget behov for kortere-

ler længerevarende kurser, og der findes der i dag muligheder inden for dagpengeperioden og noget mere omfattende inden for aktivperioden.

Når vi taler om aktørerne og den måling, der foregår i dag, er det vores holdning, at vi meget hellere ville have, at aktørerne blev honoreret efter, om de var i stand til at skaffe folk et ordinært arbejde.

Så til spørgsmålet om retten til at sige fra: Jeg synes, man kan sige det på en anden måde. Det, der er vigtigt, er, at hvis man er blevet ledig og står i en situation, hvor man ikke selv kan finde et arbejde og skal i gang med noget efteruddannelse, eller hvad der nu skal til, skal man have den fornødne vejledning, og et af spørgsmålene, som burde stilles, er: Hvad synes du selv, der skal til, for at du kan komme i arbejde?

Det er den individuelle indsats, vi lægger op til her, og det er faktisk det, der bør være indholdet i en individuel handlingsplan. På den måde kan man opbygge de ønsker, den ledige kan have, og kombinere dem med de behov, arbejdsmarkedet have. Et af de problemsæt, vi har haft, er, at arbejdsmarkedet ikke har meldt klart nok ud, hvad det var for nogle typer, man manglede, og hvilke kvalifikationer der skulle til, og derfor har vi i høj grad uddannet i blinde.

Hr. Frank Aaen nævner nogle dårlige eksempler. Jeg kan nævne nogle gode eksempler, og dem skal jeg vende tilbage til, for jeg kan ikke nå det nu. Men vi pantsætter ikke noget som helst hos nogen. Vi indgår i frie drøftelser med dem, der vil være med til at bakke en god, aktiv arbejdsmarkedspolitik op.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Spørgsmålet om individuelle handlingsplaner er jo ikke nyt. Det er jo gået igen i lang tid, gennem mange år, og hver gang arbejdsmarkedsreformen er blevet revideret, har forligspartierne i fællesskab sagt: Nu skal der være kvalitet, og nu skal vi lægge holdning bag, og der skal være individuelle handlingsplaner. Men det sker bare ikke.

Siden arbejdsministeren kom med sin kronik, og SF lagde sine forslag til udspil ud på nettet, har vi fået et hav af mails fra folk, også folk, som har lavet deres eget forslag til handlingsplan. De er gået hen på AF-kontoret, men der har de fået at vide: Du skal på et afklaringskursus. En person, som selv har et forslag, kommer på et afklaringskursus, og hvorfor? Fordi AF-kontoret har